

ΦΙΛΜ ΤΡΕΤΙΪ

ΣΤΟ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΑ ΠΑΪΣΙΟΥ ΣΤΟ ΑΓΙΟ ΟΡΟΣ

В КЕЛЬЕ СТАРЦА ПАИСИЯ НА ГОРЕ АФОН

του Γιώργου Θεοχάρη – Γεоргиосα Τεοхарисα

Έμεινε μαζί του σε μία περίοδο 5,5 μηνών. Στην Πύλη που είναι κοντά στις Καρυές . Είναι εκπληκτικό πως αυτός ο άνθρωπος από απλούστατα σχήματα και πλαστικές διατυπώσεις μπορούσε να ακουμπήσει τις ψυχές και να τις ελευθερώσει , όχι σαν μάγος, σαν ένας ανθρωπίνων θρησκοχαρισμάτων καταπληκτικών άνθρωπος. Θα μπορούσαμε να τον προσδιορίσουμε με μία λέξη του αγίου, του αυθεντικού αγίου.

Жил вместе с ним в течение 5,5 месяцев в местечке «Пили», что располагается рядом с Кариес. Просто удивительно, как этот человек простейшими формами и плавными выражениями мог коснуться душ и освободить их, не как маг, а как человек с удивительными божественными данными . Мы могли бы его охарактеризовать одним словом как святого, истинного святого.

Εκεί ο κόσμος με τις τσάντες πήγαινε, εκεί ο γέροντας δεν τους δεχότανε και τους έλεγε στο τάδε κελί να πάνε, που υπάρχει ένας γεροντάκος, είναι φτωχό και έστειλε τους ιδίους να τα μοιράσουν, δεν ήθελε ο ίδιος να κάνει ελεημοσύνες.

Туда народ приходил с сумками, старец не принимал их и говорил идти в какую-нибудь келью, где живет старичок, который бедный, и посылал их, чтобы те подали, сам он не хотел принимать милостыню.

Καθοδήγησε πνευματικά, παρηγορούσε τους πονεμένους με το πνευματικό του ανάστημα, έκανε χιλιάδες ανθρώπους από όλη την Ελλάδα να συρρέουν στο Αγ. Όρος , για να ακούσουν το λόγο του.

Руководил духовно, утешал страдающих своей духовной силой. Заставлял тысячи жителей со всей Греции стекаться на Афон, чтобы те послушали его слова.

Γέροντας Παΐσιος Αγιορείτης είναι μία μοναδική μορφή του ασκητισμού στην Ελλάδα.

Старец Паисий Афонский является уникальным образом аскетизма в Греции.

Με την βοήθεια του ιερομονάχου Χριστόδουλου Αγγέλογλου που έζησε κοντά του περισσότερα από 15 χρόνια, θα προσπαθήσουμε να σκιαγραφήσουμε τη ζωή και το έργο του γέροντα. "

С помощью монаха Христодула Ангелоглу, который жил вместе с ним более 15 лет, постараемся показать жизнь и творчество старца.

Ο γέροντας είχε καλλιεργήσει πάρα πολύ την αρετή και ενεργούσε χάρη του Αγ. Πνεύματος , όλα τα χαρίσματα και με αυτά βοηθούσε όσο μπορούσε τον κόσμο. Πήγε κάποιος για τον

ρωτήσει για κάποια θέματα οποία τον απασχολούσαν . Έτσι λοιπόν κατεβαίνοντας από το μονοπάτι στο κελί του γέροντα έλεγε μέσα να ρωτήσει του γέροντα αυτό και αυτό,

Старец культивировал добродетель и существовал благодаря Св. Духу, всеми благодеяниями, какими только мог, помогал народу. Кто-то пришел, чтобы задать ему некоторые вопросы, которые его касались. Так, спускаясь по тропинке в келью старца, говорил про себя, что он спросит старца про то и про это .

-Και τι να μου πει; Να μου πει αυτό το πράγμα.

-А что он мне скажет? Скажет мне эту вещь.

Ε προχωρούσε, λέει

- να πω και αυτό το θέμα.

Э, продолжал, думать .

- Скажу и об этом.

- Και λέει , τι να μου πει . Να μου πει αυτό και αυτό θα μου πει και αυτό

И думает, что он мне ответит? Скажет мне то-то и то-то .

Οπότε κατηγορίζοντας στο μονοπάτι έλεγε τι να του πει και παράλληλα έλεγε και την απάντηση /Οπότε έφτασε στον γέροντα, χτυπάει, βγαίνει ο γέροντας

Спускаясь по тропинке, думал, что он ему скажет и одновременно отвечал.

Так прибыл к старцу, стучится, выходит старец.

-Τι λέει θέλεις, λεβέντη;

С чем пожаловал, добрый молодец?

Λέει

Говорит

-Γέροντα, θέλω να σας ρωτήσω κάποια πράγματα

-Старец, я хочу задать вам несколько вопросов

-Και, τον λέει, τι να με ρωτήσεις, παιδάκι μου. Εσύ ρωτάς και απαντάς μόνος σου.

-А он говорит ему, что ты хочешь спросить меня, дитя мое. Ты сам спрашиваешь и отвечаешь.

Ο γέροντας Παΐσιος κατά κόσμο Αρσένιος Εζνεπίδης γεννήθηκε στα Φάρασα της Καππαδοκίας, στη Μικρά Ασία, στις 25 Ιουλίου του 1924. Λίγο αργότερα με την οικογένεια του

εγκαταστάθηκαν στην Κονίτσα Ιωαννίνων , όπου και τελείωσε το δημοτικό σχολείο με καλό βαθμό . Δούλεψε σαν ξυλουργός , και στη συνέχεια υπηρέτησε κανονικά στο στρατό ως ασυρματιστής.

Старец Паисий (известный как Арсениос Эзнепидис) родился в Фарасе, Каппадокии, в Малой Азии, 25 июля 1924 года. Чуть позже вместе с семьей переехали в Коницу Янинны, где он окончил начальную школу с хорошими оценками. Работал плотником, а затем служил в армии в качестве радиотелеграфиста.

Σε ηλικία 26 χρονών εγκαταλείπει την κοσμική ζωή και καταφεύγει στο Αγ. Όρος να βρει την επαφή που έψαχνε από μικρός από Θεό. Το όνομα Παΐσιος το πήρε στην Ιερά Μόνη Φιλοθέου όταν έλαβε και μοναχικό σχίσμα. Από εκεί έστειλε μία φωτογραφία στη πολυαγαπημένη μητέρα του Ευλαμπία .

Το πίσω μέρος της είχε γράψει ένα λυρικό ποίημα χαιρετισμού.

В возрасте 26 лет он отказывается от мирской жизни и уходит на Афон, чтобы найти связь с Богом, которую он искал с детства. Имя Паисий принял в монастыре Филофея, когда принял монашеский постриг . Оттуда он послал фотографию своей любимой матери Евлампие.

На оборотной стороне фотографии он написал лиричное стихотворении .

Μαννούλα μου σε χαιρετώ εγώ πάω να μονάσω,
 Φεύγω την μάταιαν ζωήν, τον πλάνον, να γελάσω,
 Στην μοναξιάν στην έρημον τα νιάτα να περάσω,
 Δια την αγάπην του Χριστού, όλα θα τα θυσιάσω.

Мамочка я прощаюсь с тобой, я собираюсь стать монахом,
 Я уйду от бесполезной обманчивой жизни, чтобы посмеяться,
 В одиночестве, уединении проведу я молодость
 ради любви Христа, я всем пожертвую.

Όλα του κόσμου τα αγαθά, σαν σκύβαλλα θα αφήσω,
 Να εκτελέσω την πρώτη εντολήν, τον Θεόν να αγαπήσω
 Με τον σταυρόν στον Γολγοθάν, τον Ιησούν ν'ακολουθήσω,
 Και εις την άνω Ιερουσαλήμ, εύχομαι να σε συναντήσω.

Все в мире я брошу

И выполняю первую заповедь, любить Бога
 С крестом на Голгофе, пойду за Иисусом,
 И в верхнем Иерусалиме надеюсь встретиться с тобой.

Φεύγω απ' την μεγάλην σου στοργήν, μαννούλα να μπορέσω
 Δια να ήμεθα αιώνια μαζί, τον Ιησούν, θα παρακαλέσω,
 Διαυτό μικρός εθέλησα τα μαύρα, δια να φορέσω,
 Να αφιερωθώ εις τον Χριστόν, του Θεού να αρέσω.

Покину твою ласку, мама моя,
 Для того, чтобы мы оказались вместе навеках, Иисуса я попрошу об этом,
 Поэтому будучи молодым решил надеть черное облачение,
 Посвятить себя Христу, Богу понравится.

Και δια μητέρα εις το εξής, θα έχω την Παναγίαν,
 Να με φυλάξει αβλαβή, απ' του εχθρού την πανουργίαν
 Μάννα μου με κατάνυξιν, στην έρημον εδώ στην ησυχίαν
 Θα εύχομαι πάντα δια εσέ, και διόλην την πολιτείαν.
 Μοναχού Παΐσιου Φιλοθεΐτου. Αγ. Όρος 1-5-1957

Дальше, моей матерью станет Богородица,
 Она будет оберегать меня, как младенца, от людской подлости.
 Мама, здесь в пустыне, в тишине, с пиететом
 Всегда буду думать о тебе и обо всех людях.
 Преподобный Паисий Филофей. Гора Святой 05/01/1957

Αφιερούται στην σεβαστήν μου
 Μητέρα. Παΐσιος

Είχε βαθύτερη αγάπη ‘όπως σας είπα για όλη την κτήση και ιδιαίτερα για τον άνθρωπο, αλλά χαρακτηριστικό της αγάπης του ότι ήταν έμπονη αυτή η αγάπη. Μας έμαθε να μπαίνουμε στη θέση του άλλου εμπόνως και προσευχητικώς. Είχαμε ένα περιστατικό όπου έλεγε ένας μοναχός, που βρισκόταν κοντά στις Καρυές. Πήγαινε πάρα πολύς κόσμος να επισκεφτεί τον πάτερ Παΐσιο και μου έλεγε αυτός ότι

Он обладал глубокой любовью, как я вам сказал, ко всему , и особенно к человеку, но характерной чертой его любви было то , что это была любовь сострадающая . Он научил нас становиться на место другого человека сострадая и молясь о нем. У нас был случай, как рассказал один монах, который жил рядом с Кариес. Приходило очень много народу, чтобы навестить Паисия и он мне говорил, что...

-Ζήλεσα, με ενοχλούσε αυτό το πράγμα, γιατί στο Πάτερ Παΐσιο και όχι σε μένα ;

Κάποια στιγμή, λοιπόν , χτυπάει ένας στην πόρτα και λέει

-Τι θέλεις;

-Я позавидовал, меня мучило это , почему к Отцу Паисию, а не ко мне?

Как-то стучит кто-то в дверь. Я спрашиваю

-Чего ты хочешь?

Λέει

-Μπορείτε να μου πείτε που είναι ο πάτερ Παΐσιος;

Και αυτός πήρε την θέση του πάτερ Παΐσιου και λέει

-Εγώ είμαι ο πάτερ Παΐσιος.

Говорит

-Μοжете ли вы сказать мне, где живет Отец Паисий?

Он представился отцом Паисиосом и говорит

-Я Отец Паисий.

Αρχίζει αυτός να λέει τα μπερδέματα του, το πρόβλημα του, την αγωνία του, την ανησυχία του,

-Προσπαθούσα, λέει, εγώ να τον φέρω βόλτα, να τον καθησυχάζω, επιστράτευσα όσες συμβουλές και γνώσεις είχα, μα μου ήταν αδύνατον, επινοούσα τότε το εξής.

-Δεν μου λες, ποιόν έψαχνες;

-Αυτόν τον ασκητή, λέει

Он начинает говорить о свои проблемах, беспокойствах

-Я пытался, говорит он, поговорить , успокоить его, использовал все советы и знания, которыми владел, но не смог ничего сделать и тогда я придумал следующее.

-Прости кого ты искал?

-Этого отшельника, говорит

-Α , του λέω, άλλος είναι αυτός, αυτού το όνομα ήταν άλλο. Του έδειξε το δρόμο . Λέει πήγαινε να τον μιλήσεις τον πάτερ Παΐσιο και όταν επιστρέψεις, έλα από εδώ να διανυκτερεύσεις , εάν θέλεις .

-Α, ему говорю, это другой. Ему показал дорогу. Говорю, иди поговори с Отцом Паисием и, когда вернешься, приходи сюда, переночевать , если хочешь.

-Ημουν, λέει, περίεργος να δω τι θα γινόταν. Σε λιγότερα από τρία τέταρτα επέστρεψε ο άνθρωπος. Άλλος άνθρωπος / Πήγε λοιπόν στο πατέρα Παΐσιο και του έλεγε

-Δεν ξέρω τι μου είπε , αλλά μου πήρε όλο το μέρδεμα , μου απομάκρυνε όλη τη σύγχυση. Αυτός ο άνθρωπος είναι Άγιος !

-Мне, говорит, было любопытно посмотреть, что произойдет. Менее чем через час он вернулся .Но это был уже другой человек . Таким образом, сходил он к отцу Паисию и сказал

-Я не знаю, что он мне сказал, но он забрал у меня все смятения, путаницу. Этот человек Святой!

Σε μία ερημική τοποθεσία με μοναδική συντροφιά το απέραντο πράσινο και το κελαϊδισμα των πουλιών , βρίσκεται ακόμα το κελί του γέροντα . Μέσα σε ένα ταπεινό μονοπάτι , κρυμμένο στις καστανιές και τους θάμνους , και τα κρυστάλλινα νερά να μας κόβουν κάθε τόσο το δρόμο , φτάσαμε στο ξακουστό κελί . Μισή ώρα διήρκεσε η διαδρομή της Καρυές , την πρωτεύουσα του Αθώου. Βρισκόμαστε στο κελί Παναγούδα , κοντά στη Ιέρα Μόνη Κουτρομουσίου . Εδώ ο γέροντας Παΐσιος έζησε τα 15 τελευταία χρόνια του ασκητικού του βίου .

В уединенном месте и в окружение бесконечной зелени и щебетании птиц , находится и сегодня келья старца. Идя по тропинке , спрятанной среди каштановых деревьев и кустарников, где кристально чистые воды пересекают ее ручья , мы добрались до известной кельи. Путь от Кариес , столицы Αφωνα , занял полчаса. И вот мы уже находимся в Ραπαγούδα в келье , недалеко от монастыря Κουτρομουσίου. Здесь старец Паисий прожил 15 лет подвижнической жизнью.

Αυτή ήταν η κύρια είσοδος για να φτάσει κάποιος στο κελί. Τα κούτσουρα που βλέπετε αποτελούσαν το υπαίθριο αρχονταρίκι του γέροντα Παΐσιο. Έδώ δεχόταν τους προσκυνητές και συνομιλούσαν για διαφορετικά πνευματικά θέματα .

Κατέβαινε όλος ο κόσμος από εδώ και πήγαινε στο κελάκι του επάνω . Ειδικά τους καλοκαιρινούς μήνες 300-400

Это был главный вход что бы дойти к келье. Бревна, которые Вы видите, были гостиной на открытом воздухе старца Паисия. Здесь он принимал паломников и говорил с ними о разных духовных вопросах.

Сюда спускались люди и отсюда шли к келье вверх. Особенно в летние месяцы 300-400 человек

-Την ημέρα 300 άτομα ;

Ανεξέλεγκτος αριθμός. Καθένας με το πόνο του ερχόταν εδώ , ακούμπαγε πάνω στο γέροντα και ξελαφρώνοντας, και έπαιρνε κουράγιο για τη ζωή.

Πως έφευγε ο κόσμος από τον πάτερ Παΐσιο;

Όλοι ενθουσιασμένοι. Αλλά ανάλαφροι .

Το βράδυ ο γέροντας περνούσε σε αγρυπνίες, στην προσευχή κάθε μέρα.

-Και τι ώρα ήταν η ξεκούραση του;

-В день 300 человек?

Огромное число . И каждый человек со своей болью, приезжая сюда, оставлял ее старцу и освобожденный, ободренный получал силы жить дальше .

Какими уходили люди от Отца Паисия?

Многие взволнованные. Другие с душевным подъемом.

Каждый день, вечера старец проводил в бдениях и в молитвах .

-Α когда он отдыхал ?

-Ήταν τα ξημερώματα ένα δωρο , από 4 έως τις 6 . Η διατροφή του ήταν και αυτή πάρα πολύ ειδική. Έτρωγε λίγο παξιμάδι , το καλοκαίρι καμιά ντομάτα , από ένα μικρό κήπο φύτευε ο ίδιος , και αν κάποιος τον πήγαινε ξηρούς καρπούς , τίποτα ξερά σύκα.

-Это было с 4:00 утра два часа, с 4 до 6. Его еда была очень простой. Она состояла из сухарей , летом мог быть помидор, который он вырастил у себя на огороде, и если кто-то приносил орехи или сушеный инжир.

Ήταν ο άνθρωπος, ο οποίος είχε γνωρίσει πολύ καλά και βαθιά τον εαυτό του . Ένας άρχοντας πνευματικός και είχε μία πνευματική παλικαριά , πνευματική λεβεντιά .

Он был человеком, который хорошо познал себя. Человек духовный , он имел духовное мужество, духовную храбрость.

Τον άφηνε περιθώρια να σκεφτεί ότι είναι ένας άνθρωπος από των οποίων δεν πρέπει κρατήσεις την απόσταση, σαν να ήταν ένα αγαπητό σου πρόσωπο , σου έδινε το θάρρος να τον πλησιάζεις ``.

Он оставлял возможность думать, что он является человеком ,от которого не надо держаться на расстоянии, как если бы он был близким человеком ,и давал вам возможность приблизиться к нему.

Δεν είχε χρήματα καθόλου . Δεν έπαιρνε χρήματα καθόλου και μάλιστα επειδή των γνώρισαν χιλιάδες , κόσμος και κάποιοι έστελναν επιταγές στο ταχυδρομείο των Καρυέων, οποία επιταγή έρχεται , να γίνεται απαράδεκτη και να επιστρέφεται σε αυτόν που την έχει στείλει .`

У него не было денег вообще. Он не брал денег , и потому как его знали тысячи , посылали чеки с деньгами на почту Кариес , он попросил возвращать их владельцам обратно.

-Μου έδωσε το δρόμο . Πλέον ο δρόμος ήταν μπροστά μου , όχι πίσω. Το πίσω ήταν το χθες .Πήγαινα προς τα εκεί και γύρισα προς τα εδώ. Πλέον κατάλαβα γιατί γεννήθηκα και τι θα ζήσω Μιλούσε κάποτε με κάποιος και ένας εκ αυτών έλεγε ότι δεν υπάρχει θεός .

-Он показал мне путь. Мой путь был уже передо мной , а не позади. Позади было вчера. Я шел туда , а вернулся сюда . Понял, почему я родился и то, ради чего должен жить. Как то он говорил с кем-то, и один сказал, что нет никакого Бога.

-Γέροντα αφού δεν τον βλέπουμε, δεν ξέρουμε , δεν έχει εμφανιστεί σε κανένα από εμάς , δεν ήρθε κανένας από την άλλη ζωή.

-Старец мы его не видим , мы знаем, он не явился никому из нас и никто не вернулся после смерти.

Εκείνη τη στιγμή μία σαύρα και γυρνάει και της λέει

В этот момент проходила мимо ящерица . Старец обращается к ней

-Υπάρχει θεός ;

-Есть ли Бог?

Γυρνάει η σαύρα και βγάζει τρεις –τέσσερις φορές τη γλώσσα κοιτώντας προς τον γέροντα και τον ουρανό . Και ο άγιος γέροντας λέει

Обернулась ящерица высунула 3-4 раза язык, посмотрела на старца и на небо И святой старец говорит

-Ακόμα και η σαύρα επιβεβαιώνει .

-Даже ящерица подтверждает.

Διαδόθηκε προς τα έξω και ερχόντουσαν πάρα πολύ στη συνέχεια μέσα και έλεγαν

Эта история быстро распространилась и стали приходить и спрашивать

-Που είναι το φίδι και η σαύρα που μιλάει ;

-Где змея и ящерица, которые говорят?

Οπότε μία μέρα που πήγα εδώ να τον δω , είχε αναρτήσει μία πινακίδα έξω από το κελί του που έγραφε

И вот я пошел проведать его, и вижу, как он вывесил объявление на двери кельи

-Ο ζωολογικός κήπος είναι κλειστός και η μαϊμού απουσιάζει .

-Зоопарк закрыт, и обезьяна отсутствует.

Η σχέση του με την φύση , η σχέση με τον κόσμο, η απάρνηση του εαυτού του , η λιτότητα του . Его отношения с природой, отношения с миром, самоотречение, его аскетизм .

Αυτός είχε δυο δόντια από κάτω και από πάνω . Του είχαν φύγει όλα άλλα τα δόντια . Για φανταστείτε τον πατέρα Παΐσιο εκεί στη ερημία με εμφυτεύματα , τον ξέρω εγώ , 1500 ευρώ το καθένα . Ε, δεν είναι ωραία να βλέπεις έναν άνθρωπο τόσο να έχει απαρνηθεί τα πάντα; Σας είπα προηγουμένως πως δεν φύτευε μελιτζάνες , γιατί δεν ήθελε να μαγειρέψει .

У него было два зуба снизу и сверху. Остальные все выпали . Только представьте себе, отец Паисий там в пустыне с имплантатами, по 1500 евро за каждый. Ну, разве это не приятно видеть человека таким, насколько он отрекся от мира ? Я вам говорил до этого , что он не сажал баклажаны, потому что он не хотел, готовить .

Ωραία, εμείς δεν κάνουμε αυτό το πράγμα κληρικοί έστω του κόσμου, αλλά τι μαρτυρία της λιτότητας δεν πρέπει να τη δώσουμε στη σημερινού κόσμου

Ну, мы не делаем этого даже клирики , но аскетизм мы не можем дать современному миру

Ο γέροντας Παΐσιος κοιμήθηκε την Τρίτη 12 Ιουλίου 1994, σε ηλικία 70 ετών. Όπως είχε ζητήσει ο ίδιος η τελευταία κατοικία του έγινε το γυναικείο ησυχαστήριο του Αγ. Ιωάννη του Θεολόγου στη Σουρωτή , έξω από τη Θεσσαλονίκη . Δεκάδες συγκράματα για τη ζωή και τα λόγια του γέροντα Παΐσιου έχουν εκδοθεί και μεταφραστεί , κάνοντας τον γνωστό ακόμη και στο εξωτερικό . Προσκυνητές συρρέουν ακόμη ησυχαστήριο του αναζητώντας από τους μοναχούς , που τον ήξεραν , λίγη από την καλοσύνη και την σοφία του . Παράγοντες της εκκλησίας έχουν προτείνει εδώ και χρόνια να ξεκινήσουν οι διαδικασίες για να συμπεριληφθεί ο γέροντας Παΐσιος στο επίσημο Αγιολόγιο . Εκείνοι που τον είχαν γνωρίσει, πάντως , ήδη τον έχουν τοποθετήσει σε μία τέτοια θέση στις καρδιές τους.

Старец Паисий уснул во вторник, 12 июля 1994, в возрасте 70 лет. Как он и просил при жизни, место последнего упокоения его стал женский монастырь Святого Иоанна Богослова в Суроти, недалеко от Салоник. Десятки описаний жизни и слов старца

Паисия выпущены и переведены, сделав его известным за рубежом. Паломники стекаются даже к его последнему пристанищу в поисках у монахов, знавших его, доброты и мудрости. Члены церкви предложили уже давно , начать процедуры по включению старца Паисия в официальный сонм святых. Те же , кто его знал, уже поместили его туда в своем сердце.

Перевод: Татьяна Галахова, Стелла Спириду, Теодора Янници

Μετάφραση: Τατιάνα Γκαλάχοβα, Στέλλα Σπυρίδου, Θεοδώρα Γιαννίτση.